

SZÁMVETÉS-egy tanulságos összeállítás Horthy 17 évéről

Tizenhét év.

**Ez a történelemben semmicske, apró idő néha megtelik
nemzetpusztító tragédiákkal, mint egykor Mohácstól a
török berendezkedéséig, de megtelhet nemzetet felemelő építkezéssel,
mint máskor:**

**az 1832-es reform-országgyűléstől a szabadságharcig
eltelt több mint másfél évtized.**

**Épp ennyi, tizenhét évünk adódott -
hatalmas csapások sora után - végre újból egy
független Magyarország felépítésére.
Nem volt könnyű: infláció, munkanélküliség, válságok, kis háborúk,
merényletek környékeztek bennünket,
nagyhatalmak és kelletlen szomszédaink
acsarkodtak ránk. De sikerült.**

**Hazánk lakossága e rövid idő alatt 1.639.479 fővel
növekedett.**

**Alap- és középfokú iskoláink száma 7418-ról
csaknem a duplájára:
13780-ra; óvodáinké 975-ről 1140-re emelkedett.**

**Új kórházat 160-at is építettünk a kezdetekkor
meglévő 187 mellé, s bennük
megkétszereződött az orvosok száma.**

**2628 km . elsőrendű országutat építettünk,
vasútvonalaink hossza 8671
km-re nőtt, ebből 243 km-t villamosítottunk -
magyar találmány alapján.
Dieselmozdonyok gyártásában pedig világelsőkké lettünk!**

**Duna-tengerjáró flottánk összeköti vízi útjainkat a
világtengerekkel.**

**Államadósságunkat az időszak felére kifizettük, sőt
el tudtuk engedni a gazdák összes tartozását.**

**Megteremtettük a mindenkire egyaránt vonatkozó
szociális ellátórendszert,
biztonságos működéshez szükséges vagyonnal
látva el a nyugdíj- és betegségbiztosítókat.
Ingyenes gyógyszert kaptak a növekvő számú
cukorbeteg.**

**Budapest(gyógy)fürdővárossá vált.
Nyaralótelepeket építettünk a munkásoknak**

a Dunakanyarban, a Soroksári
Dunaágban; a tisztviselőknek a hegyvidékeken és
a Balatonnál.

Filléres vonatok szolgálják a hétvégi kikapcsolódást.

A köz szolgálainak (közüzemek dolgozó, köztisztviselők, közalkalmazottak)
vasúti, üdülési, biztosítási, közüzemi díjbéli és egyéb kedvezményekkel
honoráltuk áldozatos munkáját.

**Mindehhez a világ egyik legértékállóbb valutájának
megteremtése is járult.**

Politikai téren önállóságra törekedtünk.

Korlátok közé szorítottuk a szélsőséges pártok működését,
megtiltottuk a horogkereszt használatát, és az Egyesült Államokat
másfél évtizeddel
megelőzve (!) eltöröltük a máskülönben csupán
ideiglenesen bevezetett
numerus clausust.

**Horthy Miklós kormányozta ekkor a világháborút
elszenvedett, spanyolnáthát, eszeveszett vörös terrort, és
Trianont elszenvedő Magyarországot, vagyis az 1920 és 1937 közötti, a még
újvilágháborútól mentes
korszakról szól az írás.**

Adataim pontosak. A boldog Kádár-korszak alatt kiadott
enciklopédiafélékből szemelgettem őket,
legfőképp az 1982-ben megjelent
Magyar Történelmi Kronológiából (Akadémiai Kiadó).

A milliószámra előforduló munkás-mozgalmár szócikk
közé nyilván nem a gaz horthy fasiszta érárt dicsérendően
pötyöntették ezt a néhány adatot, így bátran elfogadhatjuk
hitelesnek mindet. Természetesen felhasználtam
saját jegyzetanyagomat is.

Lássunk ezekből is egyet! Nagyanyám, Sárközy Istvánné,
született Bleszkányi Irén - a Csobánc utcai elemi
iskola tanítónője 275 pengő nyugdíjra volt jogosult.

Egy pengő ma 1200-1300 Ft-nak felel meg,

**Unokája (kétszer hosszabb munkavisztonnyal, néhány
diplomával és egy vasas szakmával) mintegy a negyedét-
ötödét kapja ennek a nyugdíjnak.**

Jómagam egy megbélyegzett osztályban érettségizvén
(Antall József volt az osztályfőnökünk) kényszerűségből
Angyalföldön dolgoztam évekig, tanultam szakmát.

S nemcsak szakmát tanultam az öreg szakiktól,

hanem azt is, hogy az esztergályos kétszeres úr volt

(Herr Dréher/r/), és glaszékesztyűben, keménykalapban
ment be dolgozni a Lángba, Ganz-Mávagba

-s az általa gyártott diesel-vonatok máig vidáman
szolgálják a dél-amerikai közlekedést.

Üres óráiban nem maszekolt, hanem énekelt a gyár kórusában, vezett a gyár csónakházában, sportolt a kötelezően (úgy bizony!) előírt s felépített gyári sportpályán - tehette, mert a feleségének nem kellett dolgoznia. Gyermekai pedig - óh, borzalom! - a házáról tanultak az iskolában. A házáról!

Természetesen - mai szóval - "vesztesei" is voltak e kornak..Gyámolításukra ott voltak az ONCSA-házak, az ínség- akciók, a tehetségmentő szolgálatok.....
Tehettünk, amennyit tehattünk. Hisz ne feledjük: ebből a tragédiákkal induló 17 évből 3-4 év a Nagy Gazdasági Világválságnak épp a közepén volt!

És hogyan is állunk azzal a rémületes Horthy-fasizmussal? Mindenekelőtt szögezzük le: Horthy alatt nálunk se fasizmus, se nemzeti szocializmus nem volt!
(Csupán zárójelben fűzöm ide: ma Magyarországon új politikai fogalom született, itt nem nemzeti szocializmus, hanem 60 évig nemzetellenes szocializmus dühöngött).

Nem uralta egy, egyetlenegy politikai irányzat a médiumokat, és hallatlan választék: 1500 lap, s ebből mintegy 400 politikai jellegű jelent meg e korban!
És bizony nem tartotta rettegésben semmiféle terrorrendszer a lakosságot.

Természetesen nem volt XXI. századi értelemben vett demokrácia, már csak azért sem, mert a XX. század elejéről van szó. A mai fogalmak visszavetítése egy más korra elemi tudatlanság, vagy gonosz indulat!

A valóban antidemokratikus és szélsőséges pártok korlátozása akkor nemzetet mentett.
Tekintélyuralmi rendszer? A Kormányzó csupán egyszer küldhette vissza megfontolásra a képviselőháznak a törvényjavaslatokat - emlékezzünk Göncz papára, mit művelhetett az Antall-kormány törvényeivel!
A puszta tekintélyt pedig megérdemelte, mint tisztakezű, becsületes, erős akaratú magyar vezető!

Barátaim! Egyszer végre el kellett mondani mindezt.

(És még valami, mikor lemondatták, a Horthy család birtoka ugyanakkora volt, mint mikor kormányzóvá választották)

Csak azt kérem: adjátok tovább!

Czikó Árpád